

25

Dienesmindes venner inviterer til

Jubilæum

Lørdag d. 27. august 2016
kl. 14.00 på Furvej 41

Program

Velkomst v/ formanden

Tale ved borgmester Peder Chr. Kirkegaard

Kaffe

Gæstetaler

Spisning ca. 17.00

Tilmelding til spisning:

Gerda 6154 8100 eller Karsten 3149 4883
senest 13. august

Drikkevarer kan købes hele dagen

Dienesmindes Venner

Furvej 41
7800 Skive
Tlf. 9759 7013

Sommerhilsen 2016

Indhold:

Ukraineturen

Pribuzhie

Jubilæum

FORENINGSOPLYSNINGER

Institutionen: Dienesmindes Venner
Furvej 41
7800 Skive

Foreningens formål: At yde praktisk og økonomisk støtte til humanitær arbejde for dårligt stillede børn, fortrinsvis fra Øst- og Centraleuropa.
Foreningen kan erhverve og udlåne løsøregerstande, herunder transportmidler til opfyldelse af formålet.

Stiftet: 23.11.1991

CVR-nummer: 16 27 54 76

Regnskabsår: 1. januar - 31. december

Bestyrelse: Formand
Leif Korsgaard Andersen
Skrænten 3, Nors
7700 Thisted
6075 9708

Kasserer
Karsten Krog
Fuglebakken 33, Herrup
7830 Vinderup
3149 4883

Sekretær
Susanne Priess
Dybdal 4, Lihme
7860 Spøttrup
9756 0131

Gerda Lysdahl
Lundgårdsvej 26, Rettrup
7860 Spøttrup
6154 8100

Jørn Hove Jensen
Ådalen 2 1.sal nr 11
7600 Struer

Kirsten Blæsbjerg
Blomstervej 6, Jebjerg
7870 Roslev
2462 3534

Jørgen T. Lauridsen
Lyby Kirkevej 3
7800 Skive
2228 1623

E-mail adresser
Se hjemmesiden

Kontingent: Kr. 300,-

Bank: Spar Nord
Reg. Nr. 9873 Konto nr. 26 55 72 76 74

Forsidebillede: Børnehjem i Oleksandria

Pribuzhie

Foreløbig program

Mandag d.31/10: Lions Park, Nørresundby (plejehjem)

Tirsdag d. 1/11: ? Nogen der vil arrangere?0

Onsdag d. 2/11: Salling efterskole

Torsdag d. 3/11: Nibe plejehjem

Fredag d. 4/11: ? Måske storcentret Aalborg

Lørdag d. 5/11: Afgang til Belarus

**Skulle du have lyst, så mødes vi hver
tirsdag kl. 9.00 - 14.00
på Dienesminde, hvor vi pakker tøj.
Der er altid brug for ekstra hænder.**

Nødhjælpslagerete i Oleksandria

bord, smukt og farverigt, et 4 mands orkester og dansere med spraglede folkedragter. Vi spiste og drak, de spillede og dansede, vi dansede også, det var så fornøjeligt.-Senere kørte vi hen til kirken, hvor der var plads til det udstyr, som han senere kører videre ud mod fronten.

Vi kørte tilbage til Kiev i en dobbeltdækker bus til 68 personer, de havde ikke mindre til så lang en tur, og vejene er jo ret forfærdelige. Vi boede på det samme hotel og havde vore to chauffører med, de havde vist aldrig boet så flot før!! Inden vi nåede lufthavnen, besøgte vi det klerikale område, hvor vi var nede i Huleklosteret, som blev grundlagt af munke for

1000 år siden. De byggede huler i skrænterne ved Dnepr, da de ville have fred til at bede til Gud. Under jorden byggede de munkeceller og kirkerum, som efterhånden dannede en hel underjordisk by. Der var ikke lys og varme dernede, så det var lidt uhyggeligt at passere kister med døde munke, der er blevet til en slags mumier i den tørre luft.

I lufthavnen hilste vi af med vore to chauffører, som havde bragt os sikkert til slutningen af vor rejse. Det var en fantastisk tur, takket være vore hyggelige rejsefæller og ikke mindst vore dygtige arrangører samt vore venner i Ukraine.

Eyvind og Margrethe

TUREN TIL UKRAINE

Vel hjemme igen har jeg lige set alle mine billeder igennem; aldrig har jeg taget så mange på blot en uge. Det slår mig, at de gennemgående er meget farverige, både hvad interiører og landskaber angår. Landskaberne er grønne, enormt store marker med korn og langs vejene brede bæltter med træer. Af og til dukkede en lille landsby op med jordlodder til grøntsager og blomster, til eget forbrug og til salg på det lokale marked. Hertil som regel en enkelt ged eller to og måske en ko. Det så fattigt ud. Vi spekulerede på, hvem der så ejede de store marker, måske vestlige koncerner? De store russiske kollektive brug er væk for flere år siden. - I et gammelt skrift hedder det:” Jordan nær Kiev er så frugtbar og nem at arbejde med, at blot et par stude vil frembring en enorm høst, og floden, der løber igennem, siges at flyde med mælk og honning”

Billederne er fra vores gruppetur til Ukraine med Dienesmindes Venner. Vi rejste med fly fra Ålborg til Amsterdam d. 1 juni og videre herfra til Kiev. Her boede vi 2 nætter, inden vi rejste med tog videre ned til Oleksandria,

hvor vi boede 4 nætter for herefter at vende næsen mod Kiev igen til hjemturen. Formålet var, at besøge det land, som vi sender forskelligt nødhjælp til. Vores faste kontakt til landet er Misha, som er bosat i Danmark, nærmere betegnet Solbjerg på Mors. Hans forældre bor i Oleksandria, så de havde set frem til Mishas og vores komme fra Danmark, og forberedt en masse oplevelser for os. Misha var naturligvis en uvurderlig støtte for os alle, da sproget er uforståeligt, både det talte og det skrevne, idet de benytter det kyrilliske alfabet. Begge forældre arbejdede med at distribuere nødhjælp i regionen, så vi følte os godt modtaget.

Efter en dag i Kiev faldt en linje mig ind fra et Åkjær vers: -” et land, som er øvet i savn”-, det må man sige, at Ukraine er! Allerede den første aften i Kiev gik vi, en tur rundt på Maidan Pladsen og så de mange mindsteder for de 105 faldne under oprøret i 2013, selve pladsen var som et stort anlæg, og meget flot. Vi boede på Hotel Ukraine, som lå helt tæt på, herfra var der også blevet skudt fra de øverste etager.

Næste dag besøgte vi Holo-

domor, området til minde om hungersnøden i 1932-33. Her mindes de millioner af døde, som omkom under det sovjetiske herredømme. I begyndelsen af d.20 årh. leverede Ukraine 90% af det russiske imperiums korneksport, og da høsten dette år ikke blev så god, så indkasserede Sovjet alt med magt og slog hårdt ned på bønderne. - Det var et flot anlagt område, meget symbolsk, en meget rørende oplevelse. - Derefter gik turen til et område med sovjetisk militærudstyr fra 2. verdenskrig, voldsomme monumenter og magtsymboler, en tid, der også var hård ved Ukraine. I dag er Krim tabt, der er krig i den østlige provins, og mange familier lider nød.

I Oleksandria oplevede vi stor taknemmelighed for det, der kom fra Danmark. De organiserede den videre distribuering ud i regionen, til gengæld ville de gerne vise os lidt af det, de er stolte af, f.eks. deres museum, deres børnebibliotek, deres fodboldstadion, og et møde med borgmesteren. Vores første oplevelse var et bryllup, hvor vi var med ved hele den farverige ceremoni. Vi fik foræret en bryllupskage, som blev en del af en ukrainsk frokost. - Hos borgmesteren fik fortalt om byens historie, vi havde gave med fra Skives borgmester og vi fik alle overrakt souvenirgaver af ham." Meget er ikke i orden her hos os, men vi lever med det",

Museet "Holodomor"

Bryllup i bryllupshuset

udtrykte borgmesteren, måske tænkte han på de meget hullede veje! Til gengæld var vi forbavsende over, hvor rent, der var alle steder, det kan vi ikke matche. I Vi skulle møde børn i en alm. børnehave, og da en last med forskelligt udstyr lige var ankommet fra Dk, så besluttede vi, at pakke noget i vores lille bus, så vi selv kunne give det videre. Vi hentede kasser i et stort, engang flot palæ, som borgmesteren betalte husleje for. Vi var ventet i børnehaven, i hvert fald havde de arrangeret optræden for os med musik, dans og akrobatik. En stor kasse med bamser til fordeling gjorde lykke-. De boede i fantasti-

ske omgivelser, med farver, tegninger, blomster og fantasi, meget tiltalende trods gamle bygninger. Børnene var fra 3 år- 6-7år, hvor de begynder i skolen. Indtil 3 år får moren penge for at passe barnet hjemme.

Næste sted var et hjem for forældreløse børn, som også for en dels vedkommende led af forskellige handicaps. Også her var der dejlige farverige omgivelser, og tilsyneladende gode forhold. Vi havde fået sponsoreret kasser med Lego af firmaet, og både det og bamserne gjorde stor lykke. Nogle kasser med tøj fik vi også sat af til dem.

Vi var endelig inde i et mødested for ældre og handicappede, det var svært at se, hvad de formåede. Det skulle være et tilbud til enlige, der ellers sidder hjemme, til at komme og få en kop te og et spil og en snak med andre. Måske vi kunne hjælpe lidt her. Mishas far, Sergyi, havde mange venner i hjælpearbejdet. En af dem var præst ved en kirke ude på landet. Vi kørte derud for at aflevere forskelligt, som han kører ud til soldaterfamilier, der ofte lever kummerligt, idet deres forsørger mangler. Vi blev modtaget med et stort veldækket